

Радомиръ тѣй уважаемъ отъ народа! Само малко ако да приличаше, чи той ще пристане, или поне да мълчи!—Ала не! Той бы всичко повредилъ и осуетилъ още въ начало-то.....

Като рѣче туй, прѣминъ тържище-то, минъ прѣзъ моста на янтринныя завой, и отиде нагорѣ изъ пѣтя, кой-то водеше камъ палатъ-тѣ. Кат' стигна до врата-та, найде ги заключены. Ала у Радомировъ-тѣ къщъ нѣмаше за него заключены врата. Той имаше ключъ отъ тайны-ты врата, които за вѣрны хора ся отваряхъ въ всяко врѣме. И до днесъ Българскы-ты къщи иматъ таквызъ тайны входы. Влѣзна съвѣмъ тихо и, затворивши слѣдъ себе врата-та, обърна ся на дѣсно, отвори една врата отъ двора и дойде до кулъ-тѣ, що ся въздигаше надъ главныя входъ.

Въ тѣжъ кулъ не живѣеше никой. Тя бѣ само за украшеніе, както и противоположна-та ѳ, която на съразмѣрно разстояніе ся поддигаше подобно неи на врата-та отъ другъ-тѣ странъ, съединена чрѣзъ доксать съ тѣжъ пѣрвъ-тѣ; а доксать-тѣ изгледаше, като нѣкакъвъ си елегантень мостецъ надъ входа. И една-та и друга-та кула по-натамъ бѣхъ споены съ чардацы-ты, кои окръжавахъ двора, и бѣхъ свързаны съ главно-то зданіе. Ти не бѣхъ направены извѣтрѣ за живѣяніе, а бѣхъ само голи балване, свързаны и споены отгорѣ до долѣ съ тѣсны и ветхы лѣствицы, на които по-испотрошены-ты и напрашены-ты стѣпала никой не бѣ ходилъ. На върха на кулы-ты мѣтахъ гѣлѣби.

Ясень имаше ключъ отъ кулы-ты. Какъ му бѣ паднѣлъ въ рѣцѣ, мѣчно е да ся отговори на туй. Види ся да го е добылъ отъ дверника, защото бѣ като членъ отъ фамилиѣ-тѣ, като тако-рѣчи господаръ въ Сурсувуловъ-тѣ палатъ. За насъ е най-важно-то питаніе: що е правилъ въ кулъ-тѣ?

Бѣше тъмно. Ясень сѣкна огънь, запали скритъ-тѣ